

фінансової безпеки або економічним поступом держави. Ретроспектива динаміки державних запозичень провідних країн світу свідчить, що розмір державного боргу у відношенні до ВВП цих держав становить набагато суттєвіший відсоток ніж в Україні, зокрема Австрія – 54%, Німеччина – 80%, Італія – 112%, США – 111%, Греція – 176%. Проте, це не завадило зазначеним вище країнам досягнути значних успіхів у процесі ринкових перетворень та ефективно використовувати державні запозичення для оптимізації боргової політики в процесі раціонального використання наявного економічного потенціалу.

Підсумовуючи зазначене вище, вважаємо, що державні запозичення при ефективній стратегії використання є необхідною домінантою економічного розвитку країни. Першочерговим завданням на сьогодні є розробка комплексного підходу до стратегії управління державним боргом з виокремленням пріоритетного напрямку переходу на інноваційну модель структурної перебудови економіки. По-друге встановлення конкретних цілей та меж взаємодії монетарною, фіскальною, інноваційно-інвестиційною та борговою політикою, для підвищення ефективності управління активами та пасивами держави. По-третє налагодження системи інформаційного забезпечення для прийняття управлінських рішень щодо оптимізації, координації та вдосконалення механізмів реалізації боргової політики.

Список літератури:

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VI / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>
2. Офіційний сайт Міністерства фінансів України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?&art_id=398647&cat_id=398646

Леся ШУПА

Тернопільський національний економічний університет

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Страховання в Україні сьогодні – це тема складна і актуальна одночасно. Складна – через те, що є велика недовіра населення до страхових компаній. Актуальна – тому що страховання дозволяє захистити себе від можливих ризиків, які супроводжують кожного. Більшість розвинутих країн вже давно і дуже ефективно застосовують медичне страхування.

Медичне страхування – це форма особового страхування, що гарантує громадянам отримання медичної допомоги при настанні страхової події за рахунок нагромаджених страхових фондів [1]. Медичне страхування передбачає страхування на випадок втрати здоров'я з будь-якої причини. Воно забезпечує більшу доступність, якість і повноту щодо задоволення різноманітних потреб населення в наданні медичних послуг, є ефективнішим порівняно з державним фінансуванням системи охорони здоров'я. Медичне страхування пов'язане із компенсацією витрат громадян, які обумовлені одержанням медичної допомоги, а також інших витрат, спрямованих на підтримку здоров'я [1]

Медичне страхування освітлене цілою низкою досліджень та публікацій. Зокрема, праці таких науковців як, Н. Андріюшина, М. Клімов, М. Мних, Е. Писанець, В. Рудня, та іншими.

В наш час актуальним для нашої країни являється розвиток медичного страхування. Цей вид страхування має свою специфіку, оскільки одночасно відноситься і до life і до non-life страхування. Складно в достатній мірі врахувати всі ризики, які можуть виникнути в період життя людини.

Отже, незважаючи на значну кількість компаній, фактично на страховому ринку основну частку валових страхових премій - 99,6% акумулюють 200 СК «non-Life» (60,4% всіх СК «non-Life») та 98,8% - 20 СК «Life» (34,5% всіх СК «Life»).

Таблиця 1

Концентрація страхового ринку за 9 місяців 2014 року [2]

Перші (Тор)	Страховання «Life»		Страховання «non-Life»	
	Надходження премій (млн.грн.)	Частка на ринку, %	Надходження премій (млн.грн.)	Частка на ринку, %
3	708,4	47,2	1 797,8	11,5
10	1 390,1	92,7	4 967,8	31,9
20	1 482,5	98,8	7 821,2	50,2
50	1 500,1	100,0	12 167,2	78,1
100	X	X	14 471,8	92,9
200	X	X	15 517,9	99,6
Всього по ринку	1 500,1	100,0	15 581,5	100,0

Медичне страхування є одним із видів страхування та згідно із законодавством даний вид функціонує в обов'язковій та добровільній формах. У різних країнах люди по-різному ставляться до цих двох форм медичного страхування та надають перевагу в залежності від того якою є форма охорони здоров'я в їхній країні. Країни з розвинутою системою суспільної охорони здоров'я надають перевагу обов'язковій формі медичного страхування, а в інших країнах, де більшого значення надають приватній страховій медицині існує добровільне медичне страхування.

Обов'язкове страхування регулюється державою і знаходиться в Україні на стадії проектів, в той час коли добровільне медичне страхування вже успішно застосовується багатьма страховими компаніями.

Активне запровадження та розвиток добровільного медичного страхування в Україні розпочалось з прийняттям у 1996 р. Закону «Про страхування».

Безумовно, розвиток медичного страхового сектору в Україні повинен спиратися на добре продуману, довгострокову концепцію страхування, що враховує як сучасне фінансово-економічне становище в державі, так і світовий досвід. В основу концепції має бути покладено вирішення питання обов'язкового медичного страхування громадян, встановлення співвідношення між обов'язковим та добровільним медичним страхуванням, визначення фінансових коштів як із розробкою механізму їх отримання, так і механізму контролю за їх використанням. Такі дії, на нашу думку, сприятимуть у майбутньому – не лише впровадженню процесу медичного страхування зокрема, а й покращенню всієї системи надання страхових послуг в умовах розвитку страхового ринку.

Список літератури:

1. Проблеми та перспективи впровадження медичного страхування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2905>
2. Підсумки діяльності страхових компаній за 9 місяців 2014 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forinsurer.com/files/file00543.pdf>

Ані ЯГАНЦЯН, Ольга КОПИЛОВА

Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ КРИЗИ

Важливою умовою розвитку та удосконалення банківської системи України є підвищення конкуренції між банківськими установами. У зв'язку з цим, окремого дослідження потребує сутність конкурентного механізму розвитку банківської діяльності.

У розвиток теорії розвитку банківської діяльності значний внесок зробили О.Д. Вовчак, В.І. Грушко, Б.Л. Луців, Т.С. Смовженко та ін. Однак, окремі аспекти цієї проблеми з'ясовано не повністю, в тому числі більш детального дослідження потребують питання сутності конкурентного механізму розвитку банківської системи. [1, с. 151].